

REGIONE AUTÒNOMA DE SARDIGNA

Su cunventu frantziscanu de Pàdria

Unu de sos logos prus atraentes e misteriòsos de Pàdria est su cunventu frantziscanu, fraigadu in sos primos annos de su siècle su de XVII, in su 1610, pro voluntade de sa contessa Isabella de Ferrera, figia de Pietro Onofrio de Ferrera, feudatàriu e segnore de Pàdria, chi aiat postu a disponimentu terrinos e dinari. Ma puru sos padriesos aiant partetzipadu a su fràgu oferende sas rodias, chi fiant traballos e dies de traballu a s'indonu. Su cunventu est istadu sede de sos padres frantziscanos finas a pagu prus o mancu a inghìriu de su 1870, cando a pustis de s'aprovatzone de su decretu règiu de su 7 de trìulas de su 1866, chi aiat ordinadu sa sessada de totu sos Òrdines e Corporatziones religiosas, e su patrimòniu issoro, de cale si siat ispètzia, est divènnidu propriedade de s'Istadu. S'ùrtimu guardianu de su cunventu est istadu Padre Sarvadore Biosa.

S'edifitziu prima est istadu intituladu a sa Vírgine de Itria, e a pustis a Santa Maria de sos Àngelos. In s'interi de su siècle su de XIX, est istadu impreeadu de ogni manera, finas chi, in finitia de su siècle, in su 1870, est istadu bëndidu a privados chi nd'ant fatu unu logu pro bivivet. A pustis, comporadu dae su Comune e torradu a acontzare, est divènnidu unu tzentru bellu meda, sede de medas initziativas culturales. Sos acontzos ant postu in lughe, tra sas àteras cosas, sa bellesa de s'iscala in pedra. Ma sa particularidade prus manna de custu cunventu est sa chi s'agatat in fundu de su passadissu, a pianu de istrada, a s'ala manca, ossiat un'ossaja antiga, in ue cun òrdine sunt dispostos ossos umanos, partzidos pro tipu. Custu nos faghet a pensare chi su terrinu a inghìriu de sa crèisia de Santa Maria de sos Àngelos, a làcana cun su cunventu frantziscanu, esseret unu campusantu, e chi sos ossos sunt istados agatados in sos traballos fatos pro fraigare su cunventu.

Atividade contivigiada dae Maria Leonarda Correddu
Progetu "Èssere in sardu", annualidade 2016